

Liturgie zondag 5 maart 2017, 1^e zondag veertigdagentijd

Afbeelding 1

Zingen: NLB: 91: 1 en 2

1. Heil hem wien God een plaats bereidt
in zijn verheven woning:
hij overnacht in veiligheid
bij een almachtig koning.
Ik zeg tot God: Gij zijt mijn schild,
mijn toevlucht en mijn veste,
op U vertrouw ik, Heer, Gij wilt
voor mij altijd het beste.

2. God redt uw ziel van nood en dood,
Hij heeft u aangenomen:
een vogel, die ternauwernood
is aan de strik ontkomen.
De Heer zal over uw bestaan
zijn sterke vleugels breiden.
Hij is, in trouw u toegegaan,
uw schild en pantser beide.

Welkom en mededelingen Stil gebed

Zingen: NLB 25a

1. Mijn ogen zijn gevestigd
op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op Hem gezet.
Kan ik de nacht verduren,
waarin Gij verre zijt?
Gij zult mijn voeten sturen
in 't duister van de tijd.

2. Maar wees mij dan genadig
en richt mijn leven op,
dat ik opnieuw gestadig
kan gaan in 's levens loop.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op U gezet,
Mijn ogen zijn gevestigd
op U, tot Gij mij redt

Gebed om verlichting met de heilige geest

*Als de kinderen naar de kindernevendienst gaan, zingen we
het lied van de veertigdagen*

1. De zon komt op en geeft ons licht,
zo brengt de hemel een bericht.
Want na het donker van de nacht
komt altijd weer een nieuwe dag.

2. Sta op en kijk je ogen uit,
voel zachte warmte op je huid.
God ziet waar jij je best voor doet
en wat verkeerd gaat, maakt Hij goed.

Lezing: Genesis 2: 21-25, 3: 1-9

Zingen: NLB 848: 1, 2, 3 en 4

1. Al wat een mens te kennen zoekt
aan waarheid en aan zin:
het ligt verhuld in uw geheim
dat eind is en begin.

2. Geen mensenoog heeft dat gezien,
geen oor heeft het gehoord;
het wordt ternauwernood vermoed
en aarzelend verwoord.

3. De mens die naar uw wijsheid zoekt,
van harte, met verstand –
doet Gij uw wereld ondergaan
als maaksel van uw hand.

4. Als wij uw sporen bijster zijn,
Heer, geef ons denken moed;
leer ons te luisteren naar de Geest
die doven horen doet.

Lezing: Mattheus 4: 1-11

Zingen: NLB 538: 1, 2 en 4

1. Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
is leven van genade
buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden
die opgeschreven staan
en net als Jezus worden
die 't ons heeft voorgedaan.

2. Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
is komen uit het water
en staan in de woestijn,
geen god onder de goden,
geen engel en geen dier,
een levende, een dode,
een mens in wind en vuur.

4. Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaarden
die naar het leven leidt:
de mensen niet verlaten,
Gods woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde
de duivel wederstaan

Verkondiging (afbeelding 2, 3 en 4)

Zingen : NLB 536

1. Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen in de veertig dagen;
de tien geboden en de veertig slagen,
dit hele leven dat geen leven is.

2. De schepping die voor ons gesloten was
ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen.
O zoon van David, wees met ons bewogen,
het vuur van bloed en ziel brandde tot as.

3. Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken;
Gij waart met ons, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij hogepriester in der eeuwigheid.

4. Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan.
Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven.
Ons is een loflied in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Kinderen komen terug

Gebed met onze vader

Collectes

Slotlied: NLB 993: 1, 2 en 7

1. Samen op de aarde,
dat beloofde land,
God zal ons bewaren,
want Hij houdt in stand

2. Wat Hij heeft geschapen
met zijn hand, zijn woord.
Hij zal niet verlaten
wat Hem toebehoort.

7. Kerk en wereld samen,
vasteland en zee,
worden ja en amen,
ja uit ja en nee

Afbeelding 5

Zegen

Afbeelding 6